

[Bertel Haarder.]

til, hvad det må koste, at resultatet så bliver noget perfektionistisk, urealistisk, skandaløst kostbart og derfor aldeles ubrugeligt, sådan som det er sket i dette tilfælde.

Det, man kan undre sig over, er, at ministeren altså nedsætter den, at man ikke sørger for at forhindre, at travle mennesker spilder deres tid med sådan noget. Jeg kan lige oplyse, at hvis vi holdt os til det niveau på området, vi havde i 1966, så ville det koste 1/7 af det, som kommissionen nu lægger op til.

Jeg har i den skriftlige redegørelse gjort opmærksom på den himmelflugt, som har kendetegnet udgifterne til de bibliotekariske uddannelser, og som for mig at se er endnu et katastrofalt eksempel på den sørgelige tendens, der er til at afskaffe praktikken og læretiden til fordel for kostbar teori.

4 års biblioteksteori, nul praktik, er altså den voldsomme fordyrelse, der nu skal ind, og som vel er den vej, hvormed bibliotekarerne kan trække sig op ad samfundspyramiden til at få akademikerstatus. Som fortrøp dér vil man jo få de universitetscenteruddannede kandidater i informationsvidenskab. Men spørgsmålet er altså, selv om ministeren også er minister for Saltholm og derfor ikke har øjne for små beløb, om han dog ikke kunne give løfte om, at der også vil blive set lidt på omkostningerne i dette spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, at jeg har skam i høj grad sans for små beløb. Jeg færdes i kulturministeriet til daglig.

Naturligvis kan jeg ikke love hr. Bertel Haarder, at der aldrig vil blive taget skridt til at revidere de bibliotekariske uddannelser efter nogle af de tanker, der er nedfældet i den pågældende betænkning, men jeg kan love, at en ændring af bibliotekaruddannelserne ikke er umiddelbart forestående. Loven om Danmarks biblioteksskole fra 1966 optages til revision senest i folketingsåret 1975-76. Det var oprindeligt tanken, at man til den tid ville kunne fremsætte et lovforslag om en gennemgribende ændring af de bibliotekariske uddannelser, men der er jo igangværende overvejelser om en generel ændring af studierne og studietiden ved de

højere uddannelser og mellemuddannelser, og disse overvejelser er endnu langt fra afsluttet. Dertil kommer, at et af hovedformålene med en ny lov om biblioteksskolen vil være at indpasse bibliotekaruddannelserne i det samlede uddannelsesmønster, herunder at organisere bibliotekaruddannelserne således, at de også kan være overbygningsuddannelser for basisuddannelserne på universitetscentrene.

Efter den seneste udvikling må det konstateres, at spørgsmålet om basisuddannelsernes indhold og omfang indtil videre må betragtes som uafklaret. Det er derfor min agt i folketingsåret 1975-76 at fremsætte lovforslag om, at en egentlig revision af biblioteksskoleloven med væsentlige ændringer af bibliotekaruddannelserne til følge udskydes, indtil disse spørgsmål er afklaret.

Jeg vil da gerne knytte et par bemærkninger i øvrigt til det, hr. Bertel Haarder sagde i sin begrundelse af spørgsmålet.

Hr. Bertel Haarder forudsætter, at folkebibliotekaruddannelsen altid klart har kunnet deles op i en teoretisk og en praktisk del, og angiver som den teoretiske del af studietiden den tid, eleverne har at skulle tilbringe ved biblioteksskolen. Derved kommer det til at se ud, som om den teoretiske del af bibliotekaruddannelsen nærmest er eksploderet i omfang i de seneste år. Det er ikke rigtigt. Folkebibliotekaruddannelsen har siden 1938 været en 4-årig uddannelse. Indtil 1956 var uddannelsen lagt således til rette, at eleverne tilbragte 1 år ved biblioteksskolen og 3 år ved et uddannelsesberettiget bibliotek. I løbet af de 3 år ved biblioteket skulle en elev modtage 250 timers direkte undervisning ved en bibliotekar, og elevernes arbejdstid ved biblioteket blev fastsat under hensyntagen såvel til denne undervisning som til den nødvendige forberedelsestid. Når man i 1956 lod biblioteksskolen overtage en større del af den teoretiske undervisning, var det for at fritage bibliotekerne for denne forpligtelse og for at skabe større ensartethed i uddannelsen. Bibliotekerne havde dog fortsat under denne ordning en vis tilsynspligt med deres elever. En af årsagerne til at ændre uddannelsen i 1966 var, at der ikke kunne fremskaffes tilstrækkelige elevpladser, og det var baggrunden for, at man lavede ændringerne.